

LIBRIS

We know
books



Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MIRCEA, RELU

Focul din șevalet : poezie = El fuego del caballete /

Relu Mircea ; trad. în lb. spaniolă a textelor
aparține autorului. - Apahida : Neuma, 2025

ISBN 978-630-6592-72-2

821.135.1

Relu Mircea

*Focul din șevalet /
El fuego del caballete*

POEZIE

BILINGV, ROMÂNNO-SPANIOL

Traducerea în limba spaniolă a textelor
aparține autorului



Editura
NEUMA
2025

cuprins contenido

Autobiografie	6-7	Autobiografía
Adie a toamnă	8-9	Adiós al otoño
Plămădiți din noroi	10-11	Granizado de barro
Te voi iubi și dincolo de moarte	12-13	Te amaré incluso más allá de la muerte.
Atracții între destine	14-15	Atracciones entre destinos
Mă voi întoarce	16-17	estaré detrás
Cioburi de suflet	18-19	Fragmentos de alma
E prea târziu de-acum	20-21	Ya es demasiado tarde
De m-aș întoarce	22-23	yo volvería
Timpul care ne sfidează	24-25	El tiempo que nos desafía
Așa a vrut destinul	26-27	eso es lo que quiso el destino
Să vii și tu	28-29	Ven también
Rucsacul vieții	30-31	La mochila de la vida
Focul din șevalet	32-33	El fuego del caballete
Pierdut	34-35	Perdido
De-a ascunsă cu Toamna	36-37	Escondiéndose con el otoño
Să fi avut și eu puțin noroc	38-39	Ojalá yo también tuviera un poco de suerte
Parfum de Toamnă	40-41	perfumes de otoño
Toamnă de vară	42-43	Otoño de verano
Să mă iei cu tine Toamnă	44-45	Que me lleves contigo, otoño...
Rămân o umbră	46-47	Quedo como una sombra
Ani ce se duc	48-49	Años que se van
Din tainele Toamnei	50-51	De los secretos del otoño
Apus de Septembrie	52-53	Atardecer de septiembre
Tu nemilos destin	54-55	Tu destino despiadado
Cu zâmbetul interzis	56-57	Con la sonrisa prohibida
Prin pădurea de mesteceni...	58-59	Por el bosque de abedules...
De-a ascunsă cu Toamna	60-61	A la escondida con el Otoño

Adie a toamnă...

Adie a toamnă iar frunzele 'n tremur
Căzând 'gălbenite se-așterne 'n covor,
Și 'n sufletu-mi trist rămân iară singur
Ca mai toată viața și pân' am să mor...
Mai vine o toamnă ca și celelalte
Lăsându-mi pădurea bătută de vânt,
Să-mi ia dacă poate tristețile toate...
Cum triste sânt frunzele ce cad pe pământ !!
Bătrân sânt și eu și codrul tomnatic
Cu plete argintii la tâmple 'nflorite,
Mă pierd prin hățişul tăcut și sălbatic
Rătăcind din nou pe cărări neumbrate...
O toamna mea de-ai știi cât mă doare
Că ai plecat atunci atât de grăbită,
Te aștept să te 'ntorci pe-aceeași cărare...
Sărutu-mi să pun pe frunza-ți ruginită !!!

Sopla el otoño...

Sopla el otoño y las hojas, temblorosas,
cayendo amarillentas, se tienden como alfombra,
y en mi alma triste quedo otra vez solo,
como en casi toda mi vida, hasta que muera...
Llega otro otoño, como todos los demás,
dejando mi bosque azotado por el viento,
tratando de llevarse, si puede, todas mis tristezas...
¡Tristezas, como las hojas que caen sobre la tierra!
Viejo soy yo, y viejo el bosque otoñal,
con cabellos plateados en sienes florecidas.
Me pierdo en la maraña, callada y salvaje,
errando de nuevo por senderos inexplorados.
Oh, mi otoño, si supieras cuánto me duele
que te fuiste entonces tan apresurada...
Te espero para que vuelvas por el mismo sendero,
¡para posar mi beso en tu hoja oxidada!

Plămădiți din noroi...

Am suferit cu voie au fără de voie
În viața care-mi este spre apus,
Bătut am fost de vânturi și de ploaie...
Și multe nopți amare de suspin și plâns !!
Trădările au venit poate de unde
Mâna în foc fără tăgadă-aș fi băgat,
V-ați năpustit precum hienele flămânde
Cotrobăind prin sufletul meu nentinat...
Însă în fond și pân' la urma urmei
Destinele nu le alegem totuși noi,
Iar eu îi iert pe toți... pentru că ei...
Sânt plămădiți din suflete meschine și noroi !!!
Moldeados de barro...

Granizado de barro

He sufrido, ya fuera por mi voluntad o sin ella,
en esta vida mía que se acerca al ocaso.
Golpeado fui por los vientos y las lluvias,
y muchas noches amargas pasé entre suspiros
y lágrimas.
Las traiciones llegaron quizá de aquellos
en quienes, sin dudar, habría puesto mi mano
en el fuego.
Os lanzasteis sobre mí como hienas hambrientas,
hurgando en mi alma, pura e intocable.
Sin embargo, al fin y al cabo,
los destinos no los elegimos nosotros.
Y yo a todos los perdono... porque ellos...
¡Están moldeados de almas mezquinas y de barro!